

[Rager.]

raade skete, saa snart ske kunde, en Ændring. Men jeg vilde gerne gøre et Par yderligere Bemærkninger derom, og da jeg har Tidsnød nu, men har et Kvarter endnu under Finanslovbehandlingen, vil jeg kunne vente, til den fortsættes.

Hartel: Jeg vil give den højtærede Handelsminister den Cadeau, at naar han besvarer den Kritik, vi rejser her i Tinget, sker det almindeligvis paa en saglig og tiltalende Maade, uden Hensyn til den Uenighed, der sagligt maatte være os imellem.

Jeg forstaaer godt, at den højtærede Handelsminister med stor Forsigtighed bevæger sig uden om Arbejderbevægelsens Erhvervsraads Betænkning. Det er ligesom med Katten, da den stod i Nærheden af den varme Grød; men denne Grød er jo lige nu serveret for os, og vi maa have Ret til at faa at vide, om Regeringen i det væsentlige deler de Synspunkter, som er angivet i denne Politik, der er i diametral Mod sætning til den erhvervsøkonomiske Politik, Danmark i Aar og Dag har lagt sig fast ved. Det drejer sig nemlig her om en bevidst Sænkning af Eksporten, derigennem først og fremmest Landbrugseksporten, og en Forøgelse af Beskæftigelsen inden for Industrifagene, uden at det paa Forhaand kan siges at være noget, Forholdene udefra har paatvunget os, en Linie, som man altsaa med fuldt Vidende vil have vi skal gaa ind for og lægge Tingene til Rette efter.

Jeg forstod af Ministerens Bemærkninger, at han nu vil gøre Forsøg paa at komme bort fra den formelle Fejl, der er i § 7, med Hensyn til at man vil lægge en halvvaarlig Plan. Da man nu ved, at man ikke kan lægge en saadan Plan, maa vi hellere faa en Ordning paa dette. Selv om man ikke har Sympati for Lovforslaget, har man jo altid som Opposition baade Ret og Pligt til at sørge for, at det, der nu engang kommer ud, bliver saa godt formelt, som det kan blive, og ikke indeholder aabenbare Urimeligheder. Det samme gælder om Organisationernes Tilslutning.

Det af mig rejste Spørgsmaal om vor fortsatte Mulighed for at give fri Valuta til Indkøb i Tyskland kom Ministeren ikke ind paa, skønt det maa anses for at være et meget betydningsfuldt Spørgsmaal netop nu, da vi staar over for Handelsforhandlinger med Tyskland.

Jeg fik heller ikke besvaret et Spørgsmaal, som jeg anser for afgørende ved Bedømmelsen af Valutacentralens Værdi som Helhed, nemlig dette: Hvilke nye

Markeder kan man paavise er opnaaet i Kraft af dette System? Det er ikke nok, at man kan pege paa, at vi beholder de gamle, dem har vi jo haft, og det er i og for sig en begrænset Kunst, men hvad har man skaffet af nye Eksportmuligheder i Kraft af dette System? Ministeren blev mig Svar skyldig paa dette Punkt.

Til Slut vil jeg sige med Hensyn til Sterlingspørgsmaalet, at vi har jo nøjagtig den samme Købekraft over for Udlandet ved Hjælp af den Sterling, vi indtjener, hvad enten Kursen er 25, 22,40 eller 20. At vi forandrer Kursen herhjemme, betyder ikke, at vi pludselig faar en voksende Købekraft, det betyder kun een eneste Ting: at vi fordeler de indenlandske Muligheder for Købekraft paa en anden og ny Maade. Det er dette, vi fra vor Side har taget Afstand fra, det er det, vi mener er det aabenbart urimelige ved den Valutapolitik, der er ført. Det er noget, man kun vilde kunne diskutere den Dag, da Tilgangen af fremmed Mønt var voksende og Priserne paa Eksportvarer stigende, saaledes at der kunde opstaa en ensidig Fordel for dem, der indtjener den udenlandske Valuta, derved, at de nu fik denne til Raadighed i større Omfang end tidligere. Men dette Problem foreligger jo ikke paa et Tidspunkt, hvor Valutakassen faktisk er tom.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gjorde en spydig Bemærkning om, at jeg jo havde den samme Opfattelse som Regeringen. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har det. Jeg kan henvise til den Stilling, mit Parti under normale Forhold har indtaget til Valutaloven, og uden at være ubeskeden tør jeg vel sige, at jeg har haft en vis Andel i den Stilling, Partiet gennem Aarene har indtaget til denne Lov. Men jeg har givet Udtryk for, at under Krigsforhold og ekstraordinære Forhold var Stillingen en helt anden, da kunde man ikke vende sig mod denne Lovgivning.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at spørge det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, hvorledes han overhovedet kan finde nogen Logik i, at han argumenterer mod denne Lov — saa vidt jeg har forstaaet det ærede Medlem, vil han og hans Parti gaa imod Loven —, naar hans Parti er gaaet med til for faa Maaneder siden ved Lovene af 2. og 22. September om ekstraordinære Foranstaltninger til Sikring af Landets Forsyning med nødvendige Varer og om Statens Overtagelse af visse Varer at give Handelsministeren en ganske ene-